

ת"פ 38469/08/14 - מדינת ישראל נגד מ ח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 38469-08-14 מדינת ישראל נ' ח
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ ח

ע"י עו"ד ריאד סוואעד

הנאשם

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, תקיפת שוטרים ואיומים.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 17.2.14 בסמוך לשעה 18:30 שהה הנאשם בדירתו בשכונת נווה יעקב בירושלים. במקום התגלעה מריבה קולנית בין הנאשם לבנות משפחתו אשר כללה צעקות רמות, ושכניהם של בני משפחת הנאשם הזעיקו למקום משטרה בשל כך.

כאשר הגיעו שוטרים לדירה, הם הבחינו בסימני פציעה ודימום מידו של הנאשם ושאלו אותו לפרש הדבר. בתו החורגת של הנאשם, אשר היתה אז כבת שש עשרה (להלן: **הבת**), אמרה לו להסתיר את ידו. בתגובה קילל הנאשם את השוטרים ודרש מהם לעזוב את דירתו. לאחר מכן הסביר הנאשם לאחד השוטרים, ריזק זועבי (להלן: **זועבי**) כי רב עם אשתו ובשל "עצבים" חתך את עצמו במספריים. זועבי ביקש מהנאשם להזדהות אך הנאשם סרב. זועבי הודיע לנאשם כי הוא מעוכב ואז הנאשם רץ לעברה של הבת, תפס אותה בצווארה והטיח את ראשה בקיר. לאחר מכן הנאשם והבת דחפו זה את זה. זועבי ניסה להפריד בין הנאשם והבת, אך הנאשם דחף אותו בידיו.

השוטר אורן שושני (להלן: **שושני**) הודיע לנאשם כי הוא עצור וזועבי ניסה לאזוק אותו. הנאשם התנגד וניסה לנשוך את זועבי בידו. בשל כח קרא אורן לתגבורת.

כאשר הובל הנאשם בניידת לתחנת המשטרה, המשיך לקלל את השוטרים במלים בוטות ולאיים עליהם "יזיין" אותם ויהרוס את תחנת נווה יעקב. כמו כן הנאשם קילל שוטרים שעברו במסדרון התחנה ואיים עליהם.

כאשר הגיעה הבת לתחנה, צעק עליה הנאשם וקילל אותה. השוטר ניר בן חיים (להלן: **בן חיים**) שהיה במקום הורה לנאשם לשתוק ובתגובה קילל אותו הנאשם ואמר לו כי "יזיין" אותו.

הנאשם כפר במיוחס לו ועל כן נשמעו עדויות. במהלך שמיעת התיק התחדד, כי הנאשם כופר בעיקר בכך שבדירתו תקף את הבת ונשך את השוטר, אך אינו חולק על כך שבתחנת המשטרה קילל את השוטרים ואיים עליהם - לדבריו הדבר היה משום שהוכה על ידי השוטרים.

ראיות הצדדים

מטעם המאשימה העידו השוטרים זועבי, שושני וכן חובש מתנדב שנקרא לארוע. מטעם ההגנה העידו הנאשם והבת.

עדות ריזק זועבי

העד מסר, כי קיבל דיווח על ארוע בביתו של הנאשם והגיע למקום. בדירה ראה את הנאשם עם חתך בידו ושאל אותו מה קרה. הנאשם השיב כי רב עם אשתו, התעצבן וחתך את עצמו. העד ביקש מהנאשם להזדהות אך הנאשם סרב ואמר שלא עשה דבר ואז קם, תפס בחורה שהיתה שם בצווארה והצמיד את ראשה לקיר. השוטרים ביקשה להפריד בין הנאשם לאותה בחורה והנאשם דחף אותם ועל כן הודיעו לו כי הוא עצור בגין תקיפת שוטרים. תוך כדי הארוע השוטרים כבלו את הנאשם באזיקים והוא ניסה לנשוך את העד בידו. בשלב זה הבחורה תפסה מספריים וצעקה מהחלון שתזיין את מי שהזמין משטרה.

בעת הארוע הנאשם היה שיכור ונדף ממנו ריח אלכוהול.

בחקירתו הנגדית של העד עלה, כי להערכתו הבחורה היתה כבת 18-19 וכי הבחין בחתך בידו של הנאשם רק כאשר הבחורה אמרה לו להסתיר את ידו.

עדות אורן שושני

העד שימש בזמן הארוע ראש צוות סיור וקיבל דיווח על ארוע בביתו של הנאשם. מחוץ לדירה פגש באדם אשר אמר שהיו מהדירה צעקות בערבית ונשמעו קולות של מכות וזריקת חפצים ועזב את המקום. השוטרים שמעו מהדירה צעקות של גבר והקישו בדלת. הבת פתחה ואמרה שהכל בסדר. השוטרים נכנסו לדירה והנאשם אמר לילדה בערבית לא לספר על מה שהיה ביד (לדברי העד הוא מבין ערבית וזועבי תירגם לו). השוטרים ראו בידו של הנאשם שלושה חתכים מדממים ושאלו מה קרה. הנאשם השיב שלא קרה כלום ואז התחיל לקלל אותם. העד ביקש מהנאשם להציג תעודת זהויה אך הנאשם סרב. העד אמר לנאשם שהוא מעוכב ואז הנאשם השתולל ודחף את השוטר בחזה. כאשר הנאשם היה כבול העד שאל את הבת מה קרה והיא אמרה שלא קרה כלום. העד חזר על השאלה ואז הנאשם קם מהספה אל הקיר, חנק את הבת בצוואר ודפק לה את הראש בקיר. בשל ההשתוללות של הנאשם השוטרים ביקשו תגבורת.

לדברי העד היה עם השוטרים חובש של מד"א, שלפי הנוהל מגיע בכל ארוע של צעקות.

אחרי הארוע העד שאל את הבת איך האבא נפצע והיא אמרה שתראה לו, באה עם מספריים בצורה מאיימת, קיללה את השוטרים ואמרה שהיא לא הזמינה משטרה ואיימה על העד שתרחצ אותו ותשב בכלא נווה תרצה.

העד אישר כי לא היו בדירתו של הנאשם סימני מאבק או אי סדר.

בתשובה לשאלה מדריכה של ב"כ המאשימה, אמר העד כי הנאשם חבט את ראשה של המתלוננת בקיר בעצמה.

בחקירתו הנגדית של העד עלה, כי העד לא ציין בדו"ח הפעולה שערך ביחס לארוע כי הנאשם חבט את ראשה של הבת בקיר, אלא רק בהודעה אשר נגבתה ממנו מאוחר יותר.

עוד עלה מעדותו של העד כי הנאשם היה שיכור במהלך הארוע.

עדות אליעזר הס

העד הוא חובש מתנדב באיחוד הצלה ונקרא לארוע בדירתו של הנאשם. מהודעתו של העד (ת/2) ומעדותו לפני עלה, כי הגיע לדירתו של הנאשם יחד עם השוטרים ושמע צעקות מתוך הדירה. השוטרים הקישו על דלת הדירה ובתו של הנאשם פתחה להם. הנאשם ישב על הספה ובידו היה חתך מדמם. השוטרים סרקו את הדירה ואז הנאשם קם. השוטרים הורו לנאשם לשבת והוא התעלם מהם והמשיך להתקדם לתוך הדירה. בתו של הנאשם דחפה אותו לעבר הספה והנאשם הטיח את ראשה בקיר. הנאשם ובתו נאבקו והשוטר שושני ניסה להפריד ביניהם - ואז שניהם דחפו את שושני.

עדות רושלה אברמוב

העד הוא שוטר בתחנת נווה יעקב. מדו"ח הפעולה של העד (ת/4) ומעדותו לפני עלה, כי במהלך הארוע הנאשם היה שיכור במידה שלא היתה אפשרות לתקשר איתו. עוד עלה, כי לאחר שנכבל הנאשם באזיקים, הוא חבט בפניו באמצעות האזיקים.

עדות ניר בן חיים

מדו"ח הפעולה של השוטר בן חיים (ת/6) ומעדותו לפני עולה, כי בעת שהיה הנאשם עצור בתחנת המשטרה הוא השתולל, קילל את השוטרים ואיים עליהם כי "יזיין" אותם.

העד ליווה את הבת אל חדר החקירות והנאשם צעק וקילל אותה. העד הורה לנאשם לשתוק ובתגובה הנאשם קילל אותו ואיים עליו כי "יזיין" אותו.

הנאשם

הנאשם העיד, כי קודם לארוע ביקר את בנותיו בפנימייה, חזר מהביקור עצבני, שתי כוסות וודקה ואז התגלע ויכוח בינו ובין בנותיו בטלפון, ובגלל הויכוח חתך את עצמו ביד. לפתע הגיעו שוטרים, ביניהם העד שושני, אותו מכיר כ- 15 שנה בגלל סכסוכים בהם הוא מעורב. שושני כבל אותו בכח באזיקים בלי שום סיבה ואז הבת קיללה את השוטרים. הנאשם הדגיש כי שושני מתנכל לו מזה שנים וגם לאחר הארוע התנכל לבני משפחתו.

השוטרים לקחו אותו לתחנת המשטרה והותירו אותו עם אזיקים שלחצו על ידו וגרמו לו לכאבים. בשל כך הנאשם קילל את השוטרים ואת המדינה. כמו עצורים אחרים הרביצו לו והוא ביקש שיקראו לחוקרי מח"ש.

הנאשם הכחיש כי תקף את הבת.

עדות הבת

בהודעתה של הבת (נ/5) עלה, כי ביום הארוע הנאשם היה נסער מאוד בשל ויכוח עם בנותיו האחרות. הנאשם שתה לשכרה, דיבר בטלפון עם חברים ובכה. לפתע ראתה העדה כי הנאשם חתך את ידו לעומק והחלו צעקות. לאחר מכן הגיעו לדירה שוטרים ובהם שושני, המוכר לעדה מארועים קודמים. העדה אישרה כי קיללה את שושני וביקשה ממנו לצאת מהבית וכי אמרה לנאשם להסתיר את החתך שבזרועו.

כמו כן עלה מהודעתה של הבת כי הנאשם דחף אותה לעבר הקיר.

בעדותה לפני הכחישה הבת כי הנאשם דחף אותה במהלך הארוע וטענה כי ניסתה לעזור לנאשם להתגונן בפני השוטרים אשר תקפו אותו.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם באופן ישיר, אני מאמץ את עדויותיהם של השוטרים זועבי ושושני והחובש הס על פני עדויותיהם של הנאשם והבת וקובע כי הארוע התרחש כפי שתיארו אותו. מנגד, לא ראיתי לתת משקל לעדויותיהם של הנאשם והבת. אנמק:

השוטרים זועבי ושושני העידו עדויות מדודות וזהירות, וניכר היה בהם כי הקפידו לתאר את הארוע כפי שזכרו אותו, מבלי להחמיר במעשיו של הנאשם או להוסיף עליהם.

תיאור הארוע מפי שני השוטרים היה דומה ולא נמצאו בעדויותיהם סתירות ממשיות.

אני ער לכך, שהעד שושני מסר כי שמע צעקות מתוך הדירה ואילו העד זועבי העיד שלא שמע צעקות. אין מדובר בסתירה היורדת לשורשם של הדברים, אלא בפער אשר סביר למצוא כאשר אנשים שונים מתארים ארוע. לא ניתן להסיק מהסתירה, כי מי מהשוטרים ניסה להטעות את בית המשפט.

כמו כן אני ער לכך שהשוטר שושני לא ציין בדו"ח הפעולה הראשוני כי ראה את הנאשם מטיח את ראשה של הבת בקיר, אלא ציין את הדבר רק בהודעת אשר נגבתה ממנו. לו היה מדובר בעדות יחידה, אפשר ובשל השמטה זו הייתי נזהר מלקבוע ממצא ודאי בנקודה. עם זאת, העדים זועבי והס העידו מפורשות כי ראו את הנאשם מטיח את ראשה של הבת בקיר.

עדויותיהם של שני השוטרים מקבלות תמיכה משמעותית בעדותו של העד הס. אמנם העד לא זכר את הארוע בעת שהעיד לפני, אך הודעתו ת/2 הוגשה ושם תיאר את הארוע באופן דומה לשני השוטרים.

יתרה מכך - גם מעדותה של הבת עולה, כי במהלך הארוע הנאשם דחף אותה והיא פגעה בקיר.

עדות הנאשם מנגד, עשתה רושם רחוק משלכנע ולא ראיתי לתת לדבריו לפני משקל:

הנאשם טען לפני, כי לא יכול היה לנסות לנשוך את זועבי, משום שאין לו שיניים: אכן בלסת העליונה אין לנאשם שיניים, אבל בלסת התחתונה דוקא יש.

הנאשם העלה בעדותו טענות כאילו שושני מתנכל לו לאורך שנים - אך הטענות לא הוטחו בפני שושני בעת שהעיד ולא נתנה לו האפשרות להתמודד איתן.

מן הראיות עולה, כי הנאשם היה שיכור, ואף שיכור מאוד, במהלך הארוע. גם הנאשם עצמו מאשר, כי התנהלותו במהלך הארוע לא התאפיינה בשליטה עצמית ורוגע: הנאשם אישר כי קודם להגעת השוטרים היה שיכור וכי חתך את ידו בגלל שהיה עצבני לאחר מריבה עם בנותיו.

אני ער לכך שבעדותה לפניה, הבת שללה את טענת השוטרים כי הנאשם הטיח את ראשה בקיר. הרושם אותו הותירה הבת היה רחוק מלשכנע וניכר היה בה כי היא מבקשת לסייע לנאשם ולחלצו מאשמה, גם על חשבון מסירת עדות אשר אינה אמת. בהודעתה במשטרה הבת אישרה, כי הנאשם דחף אותה במהלך הארוע וכי פגעה בקיר, ולא שמעתי הסבר לסתירה זו. לפיכך לא ראיתי כי עדותה מכרסמת בעדויות השוטרים או עדותו של החובש.

סיכום

לאור האמור למעלה, הוכח לפני כי הנאשם תקף את השוטרים בדירתו, ניסה לנשוך את השוטר זועבי ודחף את הבת באופן שראשה פגע בקיר.

לצד זאת אומר, כי נותר ספק ביחס לעצמת הפגיעה בבת ולא שוכנעתי כי נגרמה לה חבלה של ממש: השוטר זועבי לא התייחס בעדותו באופן ברור לעצמתה של הפגיעה בבת. השוטר שושני אמנם העיד כי הנאשם דחף את הבת בכח בעצמה גבוהה, אך אמירה זו באה במענה לשאלה מדריכה ששאל ב"כ המאשימה, ועל כן משקלה מועט. במיוחד הדברים אמורים לאור העובדה ששושני כלל לא התייחס לדחיפה בדו"ח הפעולה אותו ערך בסמוך לארוע. עוד אוסיף, כי דבריה של הבת במשטרה, נ/5, עולה כי הנאשם דחף אותה והיא פגעה בקיר, מבלי שציינה את עצמת הדחיפה או את מיקום הפגיעה בגופה.

נתון אחרון בענין זה, הוא כי לא תועדה כל חבלה בראשה של המתלוננת, ענין המקשה לקבוע כי ראשה הוטח בקיר בעצמה גבוהה. לאור זאת, הוכח כי הנאשם תקף את הבת, אך לא הוכח כי גרם לה לחבלה של ממש ועל כן דינו להיות מורשע בגין חלק זה של הארוע בתקיפה סתם ולא בתקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש.

אין מחלוקת כי הנאשם קילל את השוטרים בתחנה ואיים עליהם כי "יזיין" אותם. הדבר אף עולה באופן ברור מעדותו של ניר בן חיים ומדו"ח הפעולה אותו ערך, ת/5. לא מצאתי בראיות בסיס לטענת הנאשם, כי מעשיו בחלק זה של הארוע היו בתגובה למכות שהוכה על ידי השוטרים.

לפיכך מרשיע את הנאשם בתקיפה, תקיפת שוטרים ואיומים.

ניתנה היום, ג' כסלו תשע"ו, 15 נובמבר 2015, במעמד הצדדים

חתימה